Doğan Kardeş

SAYI 37 | 14 EYLÜL 1970 | 75 KURUŞ

OKULLAR AÇILDI

Her yıl olduğu gibi bu yıl da okulların açıldığı şu günlerde hepimizi bir sevinç ve heyecan kaplar. Kimimiz, bütün yaz boyunca göremediğimiz öğretmenlerimize ve sınıf arkadaşlarımıza kavuşacağımızdan dolayı sevinçli, kimimiz yeni başlıyacağımız okul hayatının yabancısı olduğumuz için heyecan doluyuz. Ama unutmamalıyız ki şimdi önümüzde koskoca bir ders yılı var. Karşılıklı sevgi, saygı ve güven havası içinde güzel çalışmalar, yeni arkadaşlar, sağlıklı, neşeli günler ve yeni başarılar bizleri bekliyor. Yeni ders yılı hepimize kutlu olsun!

ŞEYTAN ÇEKİCİ Pen

FİLLER SIÇANLARDAN KORKAR MI?

Sirk ve hayvanat bahçelerindeki fillerin sıçanlardan korktukları görülmemiştir. Bununla beraber, bazı kimseler, hortumlarının içine tırmanıp boğulmalarına sebep olabilecekleri için, Afrika fillerinin sıçanlardan korktuklarını iddia etmektedirler. Zooloji uzmanlarına göre, bu iddia tamamiyle saçmadır. Bir sıçanın, filin hortumu içine tırmanabilecek kadar cesur olduğu farzedilse bile, filin bir aksırmasiyle sıçanın mermi gibi havaya savrulması işten değildir.

GELECEK HAFTA: *PEN'İN BİR TASARISI VAR!...*

SÜPER 3

SAAT HIRSIZI

Londra'nın ünlü saati Big Ben'i çalan hırsızı bulmakla görevlendirilen Cakcak, Saçak ve Yumurcak, Süper 3'le uzayı kontrolları sırasında bir uçan daire görürler. Açtıkları ateşe uçan daire enerji bombasıyla cevap verir.

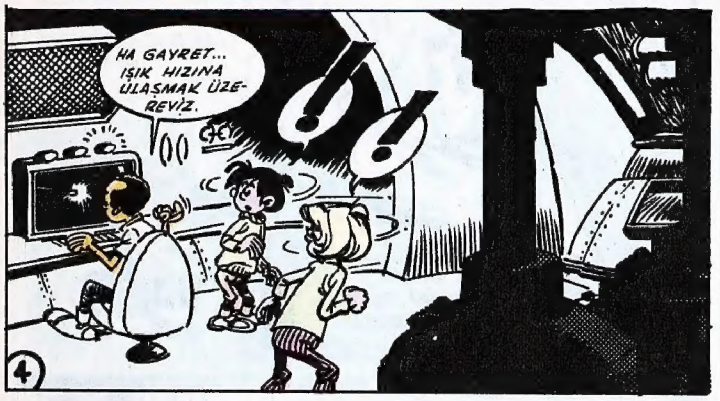

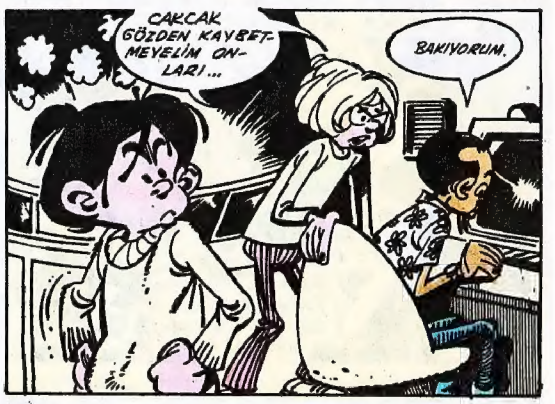

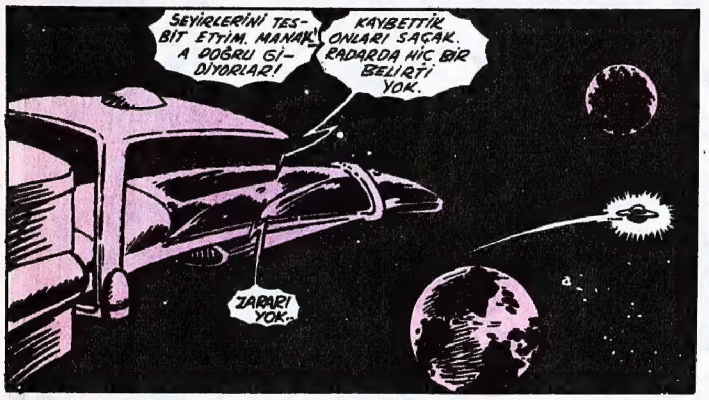

PARSEK: 20 MİLYON MİL KARŞILIĞI KULLANILAN ASTRONOMİK BİR ÖLÇÜ

NE DEDİN? BEN ÜÇ SAATTİR NÖBETTEYİM. ŞİMDİ SIRA SENDE!
SANA DAHA YENİ YATTIM DİYORUM!
ŞU ZAMAN SORUNUNA BİR ÇÖZÜM BULMAK GEREK!

NE ÇÖZÜMÜ, UYUR-SUN OLUR BİTER!
BİR... İKİ... ÜÇ... DÖRT...

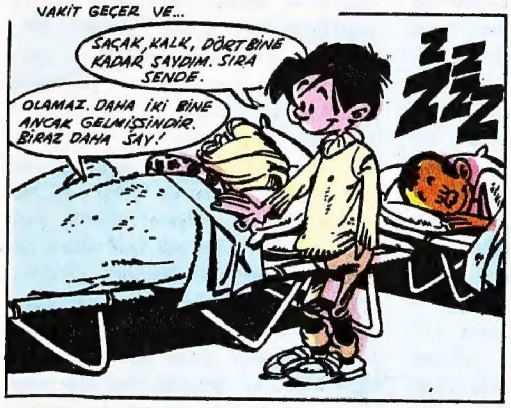
VAKİT GEÇER VE...
ŞAÇAK, KALK, DÖRT BİNE KADAR SAYDIM. SIRA SENDE.
OLAMAZ. DAHA İKİ BİNE ANCAK GELMİŞSİNDİR. BİRAZ DAHA SAY!
ZZZZZ

SANA NE DEDİM BEN YUMURCAK?

NE YAPIYORSUN BURADA? SAY DEMEDİM Mİ?
GALİBA SAYAMAYACAK... BAYILMIŞ!
8-A

SONUNDA SÜDER-3, MANAK GEZEGENİNE VARIR...
GELİYOR MUSUN ÇAKÇAK? ÜÇ SAATTİR KİTAPLIKTASIN...
...İKİ YÜZ ON İKİ İKİYÜZ ON ÜÇ, İKİ YÜZ ON...

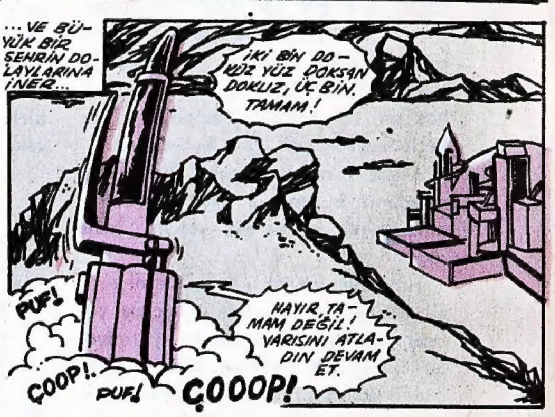
...VE BÜYÜK BİR ŞEHRİN DOLAYLARINA İNER...
İKİ BİN DOKUZ YÜZ DOKSAN DOKUZ, ÜÇ BİN. TAMAM!
PUF!
HAYIR, TAMAM DEĞİL! YARISINI ATLADIN DEVAM ET.
ÇOOP!
PUF!
ÇOOOP!

ŞAÇAK, ÇAKÇAK VE YUMURCAK ŞEHRE GİRERLER.
ARANIYOR
X Nº5
ZZZZ
ZGRM NOLZAKR.
ŞİZE EKSİK SAYMADIM DİYORUM. HER İŞİ O KADAR DAKİKASI DAKİKASINA İSTİYORSANIZ, BİR KUM SAATİ YAPIN BARI.
EN İYİSİ BİR SAAT ALALIM!

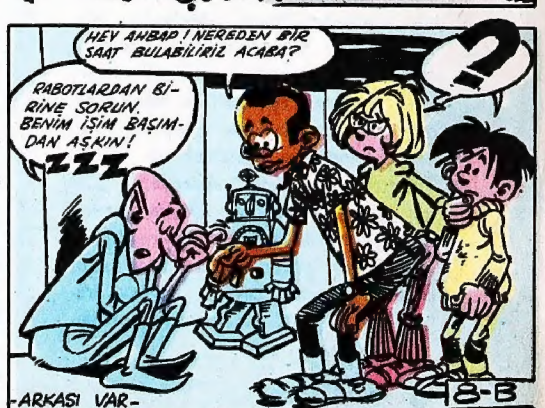
HEY AMBAP! NEREDEN BİR SAAT BULABİLİRİZ ACABA?
?
ROBOTLARDAN BİRİNE SORUN. BENİM İŞİM BAŞIMDAN AŞKIN!
ZZZ
8-B

-ARKASI VAR-

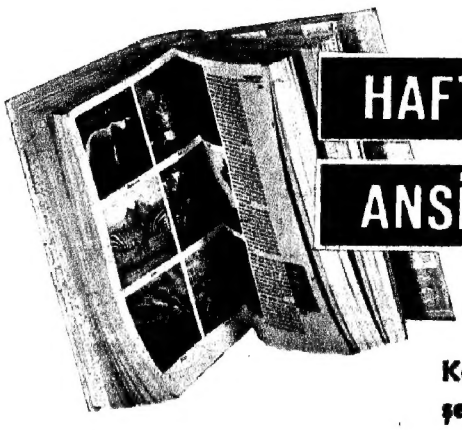

HAFTANIN ANSİKLOPEDİSİ

Koko Palmiyesi

(Hindistan cevizi)

Koko palmiyesine yerli dilinde «Yaşamamız için gerekli her şeyi sağlayan ağaç» anlamına «Kalpa Vrikşa» adı verilir...

Hindistan cevizi gerek görünüş, gerekse yapı bakımından çok gariptir. Üstü saçak saçak kahverengi liflerle kaplı olan bu iri bir portakal büyüklüğündeki meyvayı herhalde çarşıda pazarda görmüş, belki de evde yemek üzere almışsınızdır. Hindistan cevizinin yenebilen kısmına ulaşmak hiç de kolay bir iş değildir. Kabuğun dışındaki sert lifler biraz ayrıklandıktan sonra, bir tarafında üç tane «Göz» meydana çıkar. Bu gözlerden biri diğerlerine oranla daha az dirençlidir. İşte bu en yumuşak göz bulunduktan sonra sivri bir âletle oyulur. Meydana gelen delikten yarı saydam beyaz bir sıvı akar. Bu sıvı boşaltıldıktan sonra cevizin sert kabuğu bir keski ve çekiçle yarılır. Ceviz ikiye bölününce içinden bembeyaz eti meydana çıkar. Bu «et» dıştaki sert kabuktan kolayca ayrılır, fakat gene de dış kısmında ince, koyu renk bir zar kalır. Hindistan cevizinin eti hem yumuşak, hem gevrektir, lezzeti de biraz taze bademe benzer. Fakat gene de kendine özel hoş bir tadı vardır. Pastacılıkta, şekerlemelerde pek çok kullanılır.

Acaba Hindistan cevizi adı ile tanıdığımız bu meyva nasıl bir bitkinin ürünüdür, nerede yetişir, özellikleri nedir?

Hindistan cevizi, «Koko palmiyesi» adı verilen ve tropikal ülkelerde yetişen bir ağacın meyvasıdır. Palmiyeler bazan 30 metreye varan boylarıyla upuzun, dalsız budaksız düz bir gövdeden ibaret ağaçlardır. Ancak ağacın tepe kısmında şemsiye gibi açılan iri sert yaprakları vardır. İşte Hindistan cevizleri de böyle palmiyelerin tepelerinde yetişirler. Aslında Hindistan cevizleri üç kattan ibarettir. En dışta kahverengi, düzgün su geçirmez bir tabaka vardır. Bunun altında birkaç santim kalınlığındaki liflerden ibaret orta kısım bulunur, sonra cevizin gerçek kabuk kısmı gelir. Bu kabukta görülen üç gözden en yumuşak olanının altında cevizin tohumu bulunur. Tohumun gelişmesini sağlayan besleyici et veya öz kısmına «Kopra» adı verilmektedir. Bundan elde edilen yağ besi endüstrisinde olduğu gibi sabun ve mum endüstrisinde de kullanılır. Kabuğun üzerini kaplayan liflere «Koir» adı verilir ve bunlar da tekstil endüstrisinde işe yarar. Koko lifleri hafif ve esnek oldukları kadar sağlam ve dayanıklıdır da. Kolay kolay çürümezler ve deniz suyunun etkilerine karşı bile büyük bir direnç gösterirler. Bu liflerden paspaslar, halatlar, fırçalar yapılır.

Koko palmiyesinin yetiştiği ülkelerin yerlileri bu ağacın yapraklarından, cevizin sert kabuğundan, ağacın odunumsu tahtasından, çiçeklerinin özünden, kısacası bu bitkinin her şeyinden yararlanırlar. Bu yüzden Koko palmiyesine yerli dilinde «Kalpa Vrikşa», yani «Yaşamamız için gerekli her şeyi sağlayan ağaç» denir.

Koko palmiyesinin ana vatanının neresi olduğuna dair bilginlerin fikirleri çok değişiktir. Tarihten önceki zamanlara ait Koko palmiyelerinin izlerine Amerika'da ve Büyük Okyanus adalarında rastlanmıştır. Bugün bütün tropikal ülkelerin deniz kıyılarında Koko palmiyeleri yetişmektedir. Hele Büyük Okyanus adaları için bu ağaçlar birer sembol sayılmaktadır.

Koko palmiyelerinin yaprakları bazan 6 m. uzunluğunda ve 1 m. genişliğinde olur. Ağacın gövdesi, daha önceki yıllara ait yaprakların çıkış yerlerine ait izleri taşır ve çepeçevre çentiklerle kaplıdır. Bu çentiklerin kat kat sayılmasıyle ağacın yaşı tayin edilebilir. Her yıl aşağı yukarı 14 tane taze yaprak çıkar ve her yaprak 2-3 yıl dayanır. Bütün yapraklar palmiyenin tek bir sütun halinde yükselen gövdesinden çıkarlar. Palmiyenin çiçekleri de gene buradan fışkırırlar. Ağaç beş yaşına basınca ilk defa çiçek açar. Çiçeklerden 10-12 ay zarfında meyvalar meydana gelir. Ağaç 25 yaşına girince verimliliğinin doruğuna ulaşmış olur yani yılda 50-100 tane ceviz verir. Bu verimlilik 65 yaşına kadar sürer. Koko palmiyesinin ömrü 100 yıl kadardır.

TARİHTE BU HAFTA

DANTE'NİN ÖLÜMÜ — 1265'te İtalya'da doğan Dante, bundan 649 yıl önce 14 eylül 1321'de ölmüştü. Dünyanın altı büyük yazarından biri olarak kabul edilen Dante, İtalyan dilinin de babası sayılır. «İlahi Komedya» onun en büyük ve ölümsüz eseridir.

ALFRED DE VİGNY'NİN ÖLÜMÜ — Romantizm akımının ünlü Fransız şairlerinden olan Alfred de Vigny, 1797 yılında Fransa'nın Loches kasabasında doğmuştu. Soylu bir ailenin çocuğuydu. Dedesi ve babasının meslegi olan askerliği seçti. Fakat kısa bir süre sonra ordudan ayrılarak kendini yazı hayatına verdi. 1822'de yayımladığı «Cinque Mars» adlı kitabıyla büyük bir ün kazandı. Daha sonra yazdığı piyesler de çok ilgi gördü. «Sanat için sanat» görüşünü tutan Vigny, hayatın gerçek olaylarını romantik bir görüşle belirtti. 1845'te Fransız Akademisi'ne üye seçildi ve bundan 107 yıl önce 17 eylül 1863'te öldü.

Neden, Niçin?

İnsan vücudunda altın bulunur mu?

Evet. Yiyeceklerimizle birlikte eser halinde aldığımız altın, lenfa bezlerinde depo edilir. Bununla beraber, bu altının, bildiğimiz kadarı, vücudun önemli fonksiyonları üzerinde hiç bir etkisi yoktur.

Zehirli gaz neşreden bitkiler var mıdır?

Bizim memlekette bu gibi bitkilere raslanmazsa da, Hindistan ve Orta Amerika'da zehirli ağaç ormanları (Manzanilla ormanı) vardır. Mamafih, yerlilerin, bu ağaçların gölgesinde uyuyanların mutlaka öldüklerine dair ortaya sürdükleri iddialar mübalâğalıdır. Gerçek olan, gövde ve dallardaki özün son derece zehirli olduğu ve yalnız körlüğe değil, ölüme de sebep olabileceğidir. Bir manzanilla ağacının altında sadece durmak dahi tehlikesiz değildir. Yapraklardan çıkan buğunun baş dönmesi ve baygınlığa yol açtığı tespit edilmiştir. Kızılderililer, ağacın zehirli özünü, oklarının ucuna bularlar. Her hangi bir yaraya değdiği takdirde, zehir gerçekten öldürücüdür. Bir manzanilla ağacı kesildiği takdirde, ağacın kömürleştirilmesinde, gözlerin bir bezle muhafazası şarttır. Zira yanan odunun dumanı bile göz enfeksiyonlarına ya da körlüğe sebep olabilir. Memleketimizde de tehlikeli bir ağaç vardır: zakkum (oleander). Güney iklimlerinde, öğle sıcağında bu ağacın altında duranlarda türlü zehirlenme belirtileri görülür. Buna sebep olan, ağacın özü değil, çiçeklerden süzülen yağlardır.

BÜYÜK SÖZLER

İnsanın en büyük dostu insan, en büyük düşmanı da yine insandır.

• İnsana ne gelirse yine insandan gelir. Yakın dostlarınız, sizden iyilik görmüş kimseler, sıkışık zamanlarınızda sizin yardımınıza koştukları gibi; kötü ruhlu düşmanlarınızdan da en büyük fenalıkları görebilirsiniz.

Türk Gazeteciliğinin Babası

ŞİNASİ

Edebiyatımızın, fikir hayatımızın Batı'ya yönelmesi hareketlerinde gerçek hizmeti görülen Şinasi, çıkardığı «Tasvir-i Efkâr» ile Türk basın hayatının fikir, haber, değer yönlerinden ilk büyük, gerçek gazete örneğini de vermiştir. Bu yüzden Türk gazeteciliğinin babası sayılır.

İbrahim Şinasi, Bolulu bir topçu yüzbaşısının oğludur. Üç yaşında yetim kalan Şinasi'yi annesi büyük yoksulluklar içinde büyütmüştür. 1839'da Tanzimat'ın ilânından sonra Avrupaya gönderilen ilk sivil Türk öğrencisi olmak sıfatını kazanan Şinasi, Paris'te maliye tahsil etti. Ama, çok sevdiği edebiyat konularını da ihmal etmedi. Ünlü türkologlardan Sacy ile ve şair Lamartine'le dostluk kurdu.

Öğrenimini tamamlayıp İstanbul'a döndükten sonra devlet dairelerindeki görevi sürekli olmadı. Basın hayatına atılarak arkadaşı Agâh Efendi ile birlikte «Tercüman-ı Ahval» gazetesini kurdu. Daha sonra da «Tasvir-i Efkâr» gazetesini çıkarmaya başladı. Bu gazeteyi Namık Kemal'e bırakarak yeniden Paris'e gitti ve kendini dil ve edebiyat çalışmalarına verdi. Hazırladığı «Türk Dili Sözlüğü»nü bastırmak için İstanbul'a döndükten kısa bir süre sonra beyin tümöründen genç denilecek yaşta öldü.

Tanzimat'la başlayan, Doğu'dan Batı'ya yönelme hareketinde Türk aydınlarına, Türk fikir, sanat adamlarına ilk düzenli yolu çizen, gösteren, ilk ışığı tutan Şinasi olmuştur. Edebiyat, fikir, basın alanlarında yeni yetişen değerlere öncülük etmiş, gazetecilik, şiir, nesir, tiyatro, halkbilgisi, dilcilik gibi çeşitli yönlerde çalışıp eserler meydana getirmiştir.

Herşeyin En Garibi:

EN KALİTELİ KUMAŞ — Kumaşların en kalitelisi, Hint keçilerinin boğazından elde edilen Şaştuş veya Şatusa adlı kahvemsi gri bir yünlüdür. Texas'taki Neiman-Marcus firması tarafından 90 santimi 22.5 dolara satılan bu dokuma, ünlü Vicuna'dan da daha pahalıdır. Şaştuş kumaşından sâde bir gündüz elbisesi 1500 dolara mal olmaktadır.

EN AĞIR MADDE — Gözle görülemeyecek kadar ufak olmalarına rağmen, atomun nötron denilen zerreleri çok ağırdır. Bunları bir araya getirmek mümkün olsa bir çay kaşığı dolusu yaklaşık olarak 210 milyon ton gelirdi.

EN KISA SAVAŞ — Bilinen en kısa savaş, 27 Ağustos 1896 günü sabahı 9,02 ile 9,40 arasında Büyük Britanya'yla Zengibar (bugünkü Tanzania'nın bir parçası) arasında olageimiştir. Amiral Harry Rawson kumandasındaki İngiliz filosu, Sultan Said Halid'e, sarayını boşaltıp teslim olması için ültimatom vermişti. Fakat bu istek ancak 38 dakikalık bombardımandan sonra yerine getirildi. Amiral Rawson'a «Parlak Zengibar Yıldızı» adlı nişan bizzat yeni Sultan Hamid bin Muhammed tarafından takıldı.

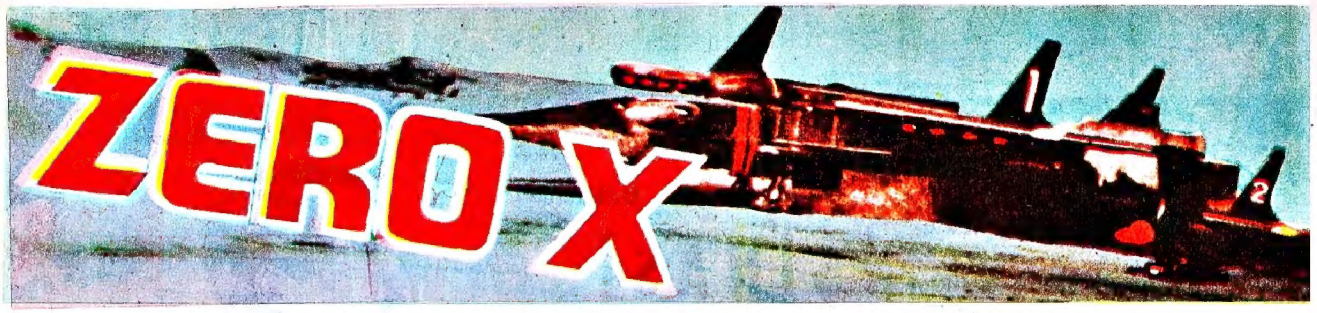

7

VERSPONA GEZEGENİNDEKİ CANLI İSKELETLERİN BİR GÖLDEN GÜÇ ALDIKLARINI ÖĞRENEN KAPTAN TRAVERS VE ARKADAŞLARI BİR CANAVARIN SALDIRISINA UĞRARLAR..

EYVAH, TANKI KEMİRİYOR!.

ATEŞ EDEMEYİZ.. TANKI DELEBİLİRİZ ...

PEKİ, BÖYLE BEKLİYECEK MİYİZ?

BİR ÇARE BULALIM..

SON ÇAREMİZ CANAVARI ÜZERİMİZE ÇEKMEK!..

EVET.. İYİ DÜŞÜNDÜN KAPTAN!.

KAPTAN KEMİK TARLASINA GİTTİ..

SONRA..

CANAVAR EN UFAK KIPIRDANMAYI BİLE SEZİNLİYOR.. İŞTE BAKIYOR!..

CANAVAR TANKI BIRAKIP İLERİ KOŞTU..

YAKITA

YAKITA

YAKITA

YAKITA

YAKITA

OLDU BU İŞ.. OYUNUMUZA DÜŞTÜ!.

RAY KURTULDU.. ŞİMDİ SIRA BENİM.

GELECEK HAFTA: ZERO X'İN YENİ SERÜVENİ!..

Tarzan

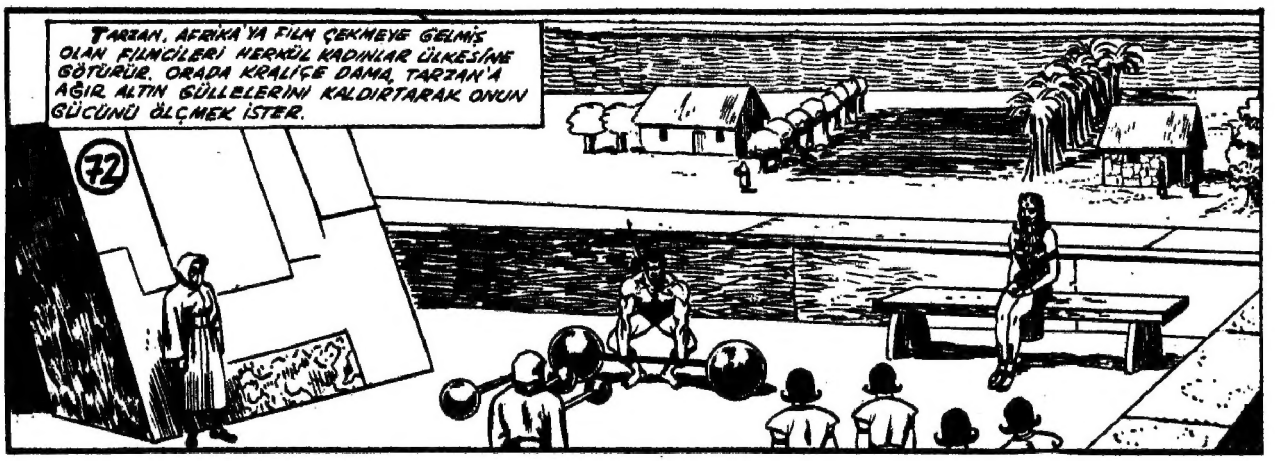
TARZAN, AFRİKA'YA FİLM ÇEKMEYE GELMİŞ OLAN FİLMCİLERİ HERKÜL KADINLAR ÜLKESİNE GÖTÜRÜR. ORADA KRALİÇE DAMA, TARZAN'A AĞIR ALTIN GÜLLELERİNİ KALDIRTARAK ONUN GÜCÜNÜ ÖLÇMEK İSTER.
72

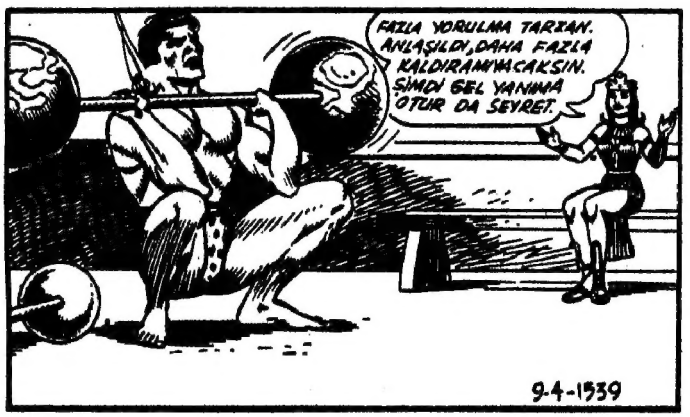
FAZLA YORULMA TARZAN. ANLAŞILDI, DAHA FAZLA KALDIRAMAYACAKSIN. ŞİMDİ GEL YANIMA OTUR DA SEYRET.
9-4-1939

HADİ RİNA. SEN GÖSTER BİZE, NE KADAR KALDIRABİLİYORSUN...

TARZAN'IN HAYRETLE AÇILAN GÖZLERİ ÖNÜNDE RİNA EN AĞIR GÜLLELERİ BİRDEN KAVRADI VE...

GÖRDÜN MÜ TARZAN? HİÇ YORULMADAN BAŞININ ÜZERİNE KALDIRIVERDİ. BUNU SEN YAPAMADIN. DÜŞÜN BÜTÜN KIZLARIM BU RİNA KADAR KUVVETLİ OLDUKLARI GÜN NE OLUR?

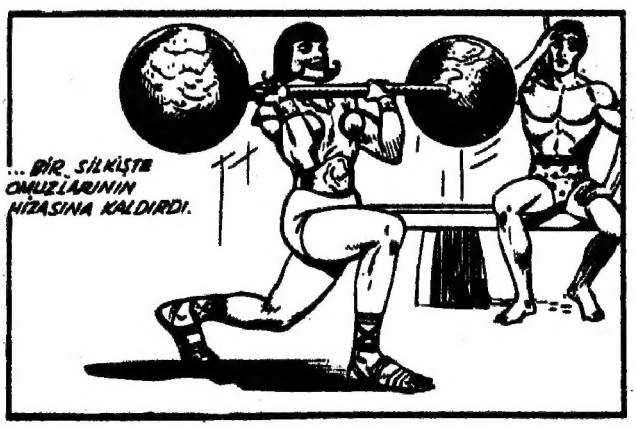
... BİR SİLKİŞTE OMUZLARININ HİZASINA KALDIRDI.

kadınlar kalesi

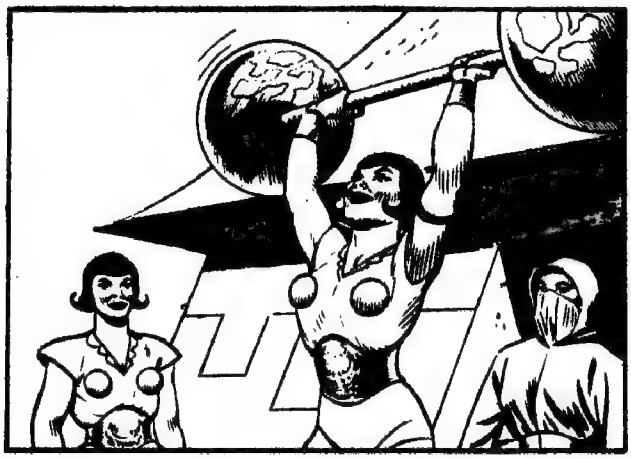

HİKÂYE

Türkçesi : **AKŞİT GÖKTÜRK**

ALTIN KÜLÇESİ

Köylünün biri büyük kente indi bir gün. Caddelerde sokaklarda uzun süre dolaştı, dükkânların vitrinlerindeki güzel şeyleri uzun uzun seyretti. En sonunda geldi bir kuyumcu dükkânının önünde durdu. Vitrindeki altın, gümüş süs eşyalarını hayran hayran seyrediyordu. Fiyatların yüksekliğini görünce şaşkınlıkla başını salladı, düşünceli düşünceli biraz daha oyalandı vitrinin önünde, sonra birden dükkâna daldı.

Kuyumcu köylüyü görünce, biraz yüksekten konuşarak sordu :

«Ne istiyordunuz? İyi bir saat mı aradınız, yoksa hanıma güzel bir yüzük ya da gerdanlık mı?»

Köylü kulağının arkasını kaşıyarak :

«Hiç bir şey aramış değilim! Yalnız bir külçe altının kaç para edeceğini öğrenmek istiyorum,» dedi.

Kuyumcu köylünün bu sözüne şaşırdı, çünkü ondan böyle bir karşılık beklemiyordu. Kendi kendine : «Anlaşılan bir define bulmuş bu köylü... elindeki bir altın külçesini satmak istiyor belki de,» diye düşündü, sonra :

«Kaç para edeceği, altın külçesinin büyüklüğüne bağlı» dedi.

Köylü, o sırada elinde tuttuğu şapkasını göstererek :

«Aşağı yukarı şu şapka büyüklüğünde bir külçe!» dedi.

O zaman kuyumcu köylünün bir define bulmuş olduğuna yüzde yüz inandı, kendi ayağıyle gelmiş bu kısmeti tepmemeyi, köylünün elindeki altınları ne yapıp yapıp ucuza almayı kafasına koydu. Büyük bir yakınlık gösterisiyle :

«Buyrun şöyle içeri gidelim de orda rahat rahat konuşalım. Dükkânda ayaküstü durmaktan çok daha rahattır orası,» diyerek köylüyü dükkânın arkasındaki özel çalışma odasına götürdü. Burası iyi döşenmiş, derli toplu, güzel bir odaydı. Kocaman bir dolap, geniş bir çalışma masası, pırıl pırıl sandalyeler vardı. Köylüyü rahat koltuklardan birine buyur etti, sonra dolaptan bir şişe şarap, şişman karınlı iki şarap bardağı, küçük tuzlu çöreklerle dolu bir kâse çıkararak masanın üzerine koydu. Bardakları şarapla doldurduktan sonra :

«Buyrun, şu tuzlulardan da alın» diyerek kendi bardağını havaya kaldırdı.

Köylü bu işe çoktan hazırdı, çünkü sabahtan beri dolaşmaktan bir hayli yorulmuş adamakıllı acıkmış, susamıştı. Bardağı kafasına dikti, ortadaki tabakta duran küçük tuzlu çöreklerden kocaman bir avuç aldı ağzına doldurdu. Kuyumcu köylünün boşalan bardağını hemen doldurdu, köylü ikinci bardağı da kafasına dikerek konuşmaya başladı :

«Güzel bir dükkânınız var. Ne yana baksa gözü kamaşıyor insanın. Sattığınız şeylerin en küçüğü bile bir hayli pahalı. Herhalde kazançınız yerindedir?»

Kuyumcu pek açık vermemeye çalışarak, bir iç çekti :

«İyi kötü yaşayabilecek kadar kazanıyoruz işte» dedi.

«Altının alışı pahalıya mal oluyor size anlaşılan. Yoksa çok daha fazla kazanmanız gerekirdi» dedi köylü.

Kuyumcu kendi kendine, bu köylü kurnaz tilkinin biri, dikkatli olmak gerek, diye düşünerek şu karşılığı verdi :

«Altının alışı pek öyle pahalı değil ama, el emeği var bütün işlerde, sonra dükkânın bir sürü giderleri var.»

Köylünün şişman bardağını üçüncü kez doldurdu, böylece onunla daha kolay pazarlık edebileceğini düşünüyordu.

«İç biraz daha dostum! İçtikçe açılır insan, daha rahat konuşuruz»

Köylü hak verdi bu söze. Üçüncü bardağı keyifle kafaya dikti. Sonra kuyumcuya sordu :

«Şapkam büyüklüğünde bir altın külçesine kaç para ödersiniz?»

Kuyumcu kafasından hesap yapıyormuş gibi bir süre duraklayarak gözlerini kıstı, sonra :

Öteki kuyumcuların hepsinden daha fazla öderim. Vereceğim parayla aşağı yukarı iki şişman koç alabilirsin» dedi.

«İki şişman koç mu?» dedi köylü düşünceli, kâsedeki tuzlulardan bir avuç alarak ağzına doldurdu, «çok az doğrusu!» diye ekledi.

Kuyumcu, bu köylü açıkgözün birine benziyor, diye düşündü kendi kendine.

«Benim cimri olduğumu sanma. İstersen üç şişman koç alabileceğin kadar para veririm» dedi.

«Gene de az» karşılığını verdi köylü. Tuzlulardan biraz daha doldurdu ağzına. Biraz sonra yerinden doğrularak gitmek istedi.

O zaman kuyumcu, altın külçesini elden kaçırmamak düşüncesiyle oturduğu yerden kalkarak :

«Dur hele sevgili dostum! Bir anlaşma yolu buluruz elbet. Birkaç yudum daha al şu şaraptan, düşünelim bakalım. Seninle anlaşacağa benziyoruz!» dedi. Köylünün bardağına şişede kalan şarabın hepsini doldurdu, kâseyi de köylünün önüne itti. Köylü bardağı da kâseyi de çok geçmeden boşalttı.

Sonra kuyumcu bir daha pazarlığa girişerek :

«Sana son olarak, dört şişman koç alabileceğin kadar para veririm!» dedi.

«O zaman olur belki» karşılığını verdi köylü, elinin tersiyle ağzını sildi, şapkasını alarak ayağa kalktı.

Kuyumcu sevinçle ellerini ovuşturdu, gözleri parlayarak:

«Biliyordum en sonunda anlaşacağımızı! Nerde senin altın külçesi şimdi?» dedi.

Köylü şaşırarak:

«Bende altın külçesi olduğunu da nerden çıkardınız?» diye sordu.

«Sen kendin bir külçe altın satmak istediğini söyledin ya!»

Evet ama, ilkin altını bulmam gerek. Bugüne dek altın bulmak gibi bir mutluluğa erişemedim. Belki bir gün bulurum diye sizden bir altın külçesini kaça alacağınızı öğrenmek istedim. Gösterdiğiniz yakınlıktan dolayı çok teşekkürler. Beni aydınlattınız bu konuda, eksik olmayın!» dedi köylü.

Sonra şapkasını başına geçirdi, kapıdan çıkarak uzaklaştı. Açıkgöz geçinen kuyumcu ise, bir karış açık ağzıyla alık alık bakakaldı köylünün ardından.

Kuyumcu köylünün bir define bulmuş olduğuna yüzde yüz inandı, kendi ayağıyla gelmiş bu kısmeti tepmemeyi, köylünün elinden altınları ne yapıp yapıp ucuza almayı kafasına koydu...

KİT KAT
İZ PEŞİNDE
KİT KAT'LA KARGABURUN, TEKSASIN BOZKIRLARINDA YORGUN BİR HALDE AT KOŞTURUP DİNLENECEK BİR KASABA ARIYORLARDI.
1

ŞU İLERİDEKİ TOZ BULUTUNU KİMLER ÇIKARIYOR ACABA KİT?
GALİBA İLERİDE BİR SIĞIR SÜRÜSÜ VAR. BU KADAR TOZ ANCAK BİR SÜRÜDEN ÇIKABİLİR.

YAŞADIK DESENE! SIĞIR BULUNAN YERDE İNSAN DA OLACAĞINA GÖRE KASABAYA YAKINIZ DEMEKTİR.
HAYDİ KARGABURUN ATINI SÜR DE ŞU SÜRÜYE YETİŞELİM. BÖYLECE BELKİ BİR İKİ DAMLA İÇECEK SU DA BULABİLİRİZ...

HEY... ŞURAYA BAKIN! İKİ KİŞİ YAKLAŞIYOR...
NE DEDİN? İKİ KİŞİ Mİ? HEMEN ATEŞ EDİN... BİZİ GÖRMELERİ İŞİME GELMEZ

HEY BU DA NESİ?
NE OLACAK, KURŞUN YAĞMURU!
CİVVVUV
CİVUVV..

SİLÂH SESLERİ SIĞIRLARI ÜRKÜTMÜŞTÜ.. SÜRÜ BİR ANDA DAĞILDI.

İŞİMİZ İŞ KARGABURUN. ŞU KAÇAN SIĞIRLARI TAKİP ETTİK Mİ KASABAYI BULDUK GİTTİ!
HEMEN ATLARI MAHMUZLAYALIM..

HELE ŞU SIĞIRLARI BİR YAKALAYALIM DA!
BİRİNİ DE BANA BIRAK KİT!

HAYDİ ASLANIM... İŞTE YAKALADIM!

YAŞASIN!. BEN DE YAKALADIM.
DUR BAKALIM AHBAP! NEREYE GİDİYORSUN?
EN SONUNDA ŞU İNATÇI HAYVANLARI ZAPTEDEBİLDİK.
BAK, ÜZERLERİNDE DAMGALARI DA VAR, SAHİPLERİNE İADE EDEBİLİRİZ.
İYİ AMA BU İŞTE BİR GARİPLİK VAR.. DAMGALARI GÖRDÜN MÜ, İKİSİ DE AYRI AYRI..
DEMEK Kİ SAHİPLERİ DE DEĞİŞİK
BELKİ DE KASABADA ÇİFTÇİLER HAYVANLARINI HEP BİRDEN OTLATIYORLARDIR
NEYSE YOLCU YOLUNDA GEREK.. HELE BİR KASABAYA GİDELİM HER ŞEYİ ÖĞRENİRİZ.
HAKLISIN KİT. BİR AN ÖNCE KASABAYA GİDELİM BENİM DE DİLİM DAMAĞIMA YAPIŞTI.
GÖRÜN AYDI KARŞABURUN, İŞTE KARŞIDA BİR SALON VAR...
NEREDEYSE SUSUZLUKTAN ÖLECEKTİM. HEMEN GİRİP BİR ŞEYLER İÇEYİM...
HEY SAM ŞURAYA BAK! BİZİM SIĞIRLARI İKİ KOVBOY YAKALAMIŞ.
HESABINI GÖRELİM Mİ PATRON?
BİRAZ BEKLEYİN DE SALONA GİRSİNLER.. SONRA DÜŞÜNÜRÜZ.
HELE BİR AĞZIMIZIN PASINI SİLELİM DE SONRA DA ŞU SIĞIRLARIN SAHİPLERİNİ ARARIZ.

—ARKASI VAR—

PETER PAN
7
KAPTAN KANCAKOL, ADAMLARINI PETER PAN'IN ARKADAŞLARINI YAKALAYIP GETİRMELERİ İÇİN YOLLAR...

ÜÇ HAYDUT KARAYA ÇIKINCA, TARİF EDİLEN YERE DOĞRU YÜRÜMEĞE BAŞLADILAR.
BİRAZ DAHA YÜRÜDÜK MÜ, GELDİK DEMEKTİR.

DALDABAN'IN TARİF ETTİĞİ YER BURASI OLSA GEREK.

BİRAZ DAHA YÜRÜDÜLER, KESİK KÜTÜĞÜN ÖNÜNE GELDİLER.
TAMAM BURASI! SU DELİĞİN İÇİNİ BİR DİNLEYELİM...

Z Z Z Z

AMMA DA HORLUYORLAR... ONLARI KISKIVRAK YAKALAMANIN TAM SIRASI!

ŞİŞKO ONLARI YAKALASIN, SEN DE KAZMADIŞ, İPLE BAĞLA!

AZ SONRA ÜÇ HAYDUT ZAVALLILARI SIMSIKI BAĞLADILAR.
ŞUNLARIN HALİNE BAK! NE KOMİK...

ÇABUK OL KAZMADIŞ! KAPTANI FAZLA BEKLETMEYELİM!
BÜTÜN KUVVETİMLE ÇEKİYORUM, ONUN KIZLI ÇEKEMEM KI!

O SIRADA İYİLİK PERİSİ OLUP BİTENLERİ GÖRMÜŞTÜ. BİR ŞEYLER YAPIP ZAVALLILARI KURTARMAYI DÜŞÜNÜYORDU.
YAZIK... KİMBİLİR ONLARA NASIL İŞKENCE EDECEKLER...

BÜTÜN BUNLARA PETER PAN'IN İHMALİ SEBEP OLDU...

NE YAPIP YAPIP ONLARI KORSANLARIN ELİNDEN KURTARMALIYIM.

HEMEN GİDİP PETER PAN'I BULAYIM, DURUMU HABER VEREYİM.

PETER PAN BİR AĞACIN DİBİNDE OTURMUŞ, DİNLENİYORDU.
AA.. İYİLİK PERİSİ GELİYOR!

KAPTAN KANCAKOL'UN ADAMLARI ARKADAŞLARINI BAĞLAYIP GEMİYE GÖTÜRDÜLER. KAYBEDECEK VAKTİNİZ YOK PETER PAN!

BU SIRADA KAPTAN KANCAKOL GEMİDE SABAHSIZLANMAYA BAŞLAMIŞTI.
MERCEP KALDILAR? ŞİMDİYE KADAR ÇOKTAN DÖNMELERİ LÂZIMDI..

TAMAM KAPTAN, BAŞARDIK.

BİZİMKİLER, PETER PAN'IN ARKADAŞLARINI KISKIVRAK BAĞLADILAR, GETİRİYORLAR.

GÜZEL! İYİCE GÜDÜMÜ DE ŞUNLARI YANINDAN BİR GÖREYİM.
İŞTE, HEPSİ BURADA KAPTAN!

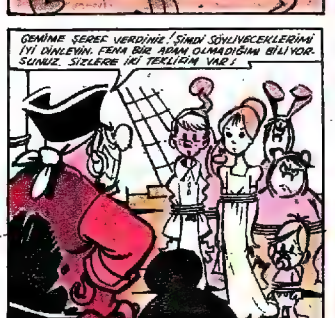
GEMİME SEREF VERDİNİZ! ŞİMDİ SÖYLİYECEKLERİMİ İYİ DİNLEYİN: FENA BİR ADAM OLMADIĞIMI BİLİYORSUNUZ. SİZLERE İKİ TEKLİFİM VAR!

..YA GEMİMDE MALİP BİZLER GİBİ KORSAN OLMAYI KABUL EDERSİNİZ...

....YA DA HEDİNİZ BİRBİRİNİZİN DİBİNİ BOYLARSINIZ!

NE MACERA DEĞİL Mİ? KORSAN OLMAK KİM BİLİR NE HEYECAN VERİCİDİR!
İYİ AMA PETER PAN KORSANLARI HİÇ SEVMEZ!
ARKASI VAR.

DENİZALTI DÜNYASININ FETHİ : 2

1943 yazındayız. Jacques-Ives Cousteau, küçük bir kıyı kasabasında yeni bir dalgıç başlığını denemek üzere. Kendisi ve mühendis Emile Gagnan tarafından çizilen bu başlık «aqualung» ya da «serbest» başlık adını taşıyor. İlk deneme...

«SERBEST» MİĞFER

Cousteau suyun altındayken karısı Simone üstten yüzüyor, herhangi bir tehlike karşısında hemen dalmaya hazır bekleyen dalgıç Frederic Dumas'ya tehlike işareti verecek.

Cousteau'nun ilk izlenimleri kolay dile getirilecek cinsten değildi. Yeni başlık görevini tam anlamıyla yapıyordu. Artık denizaltında o güne kadar görülmeyen bir şey gerçekleşmişti; tam bir serbestlikle hareket etme.

İlk dalışta Cousteau 30 metre derinliğe inmişti. Sonraki dalışlarda daha da derine indi. Hiçbir güçlük çıkmıyordu.

41,5 METRE! HEM DE HİÇ SIKINTISIZ! ACABA DAHA DERİNE İNEBİLECEK MİYİM?

1948 yılında Frederic Dumas dünya dalgıçlar şampiyonu seçildi. 95 metre derine inmişti. En büyük rekordu bu. Bu rekoru kırmak isteyen başka dalgıçların sonu ölüm oldu.

DENİZALTI AVCILIĞI

1936 yıllarında Cote d'Azur kıyılarındaki Fransız köylüleri şaşkına dönmüşlerdi. Acayip görünüşlü birtakım dalgıçlar, kısacık soluma tüpleriyle, gözlüklerle, paletlerle, zıpkınlarla çıkagelmiş, deniz altında balık avlamaya koyulmuşlardı.

Bu ilk «kahramanlık» yıllarında dalgıçların avlanma silâhları da değişikti. Sözgelimi, Guy Gilpatrick adındaki bir Amerikalı yazar balığı kılıçla zıpkınlamıştı.

Denizaltı avcılığı Polynezya'dan çıkmış olsa gerek. Ora yerlileri bu tarihten uzun yıllar önce başlamışlar denizaltı avcılığına. Elle yapılmış uzun bir zıpkın, kaba tahtadan bir dürbün ve saydam kaplumbağa kabuklarından «gözlük»leri varmış.

Çağdaş dalgıç donatımı ise şöyle: Oval gözlük, solunumu sağlayan bir tüp, ayaklarda paletler, kurşun ağırlıklar asılı kemerler, bir bıçak ve zıpkınlı bir tabanca.

Bazı avlar denizaltı avcıları için büyük tehlikedir. Çok az rastlanan ve karşıdan gelen bir saldırı hiçbir zaman büyük tehlike sayılamaz. Asıl tehlike, iri ve kuvvetli bir avın, dalgıcı çok derin sulara sürüklemesidir. Böyle bir durumda tek çare halatı kesmek, zıpkını bırakmaktır.

(Arkası var)

Taş çağının başında dünyanın büyük kısmı buzullarla kaplıydı. Bu çağda insanoğlu silâhsızdı. Ayılar gibi mağaralarda, inlerde yaşardı. İlk zamanlar taşla savundu kendini. Sonra taştan mızrak, balta yapıp avcı oldu.

Yeşilırmak'ta su aygırları Toroslar'da gergedanlar İç Anadolu'da ayılar

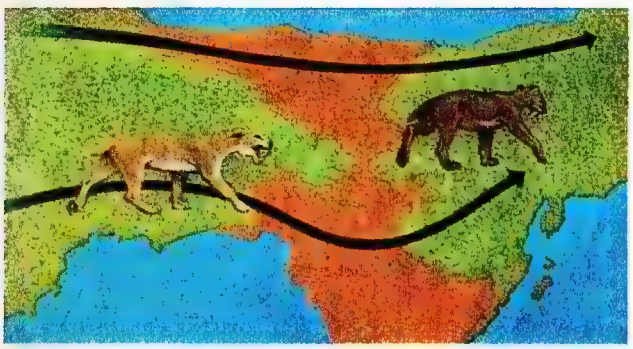

Kara ile kaplı Bering boğazından (koyu sarı) yırtıcı hayvanlar Sibirya'dan Alaska'ya geçtiler (üstte). Buzul çağında birçok hayvan, o zaman daha buzla kaplı olmayan yeşilliklerle kaplı Büyük Sahra'ya gitmişlerdi (altta)

Şimdi raslanmıyor bütün bunlara tabii. Belki yüksek dağlarda binde bir ayıya raslanıyor yurdumuzda. Ama, yüz binlerce yıl önce ötekilere de sık sık raslamak işten bile değildi. Buz çağını yaşıyordu dünyamız o zamanlar. Birkaç döneme ayrılan çok uzun bir buz çağıydı bu. Yaratıldığı günden bu yana, dünyanın iklimi hep değişiklikler göstermiştir. Bu değişiklikler öyle birkaç yıl içinde olmamıştır tabii. Her değişiklik dönemi, birkaç bin yıllık bir sürenin geçmesini gerektirmiştir.

Büyük buz çağından önce dünyamızda bir sıcak iklim dönemi hüküm sürüyordu. Bütün denizler buharlaşmıştı sıcaklıktan. Bugün okyanus dalgalarının dağ gibi yükseldiği alanlar, kupkuru düzlüklerdi. Kuzey Alaska'yı Sibirya'ya bağlayan Bering Boğazı da kurumuştu. Artık Asya ile Amerika arasında bir deniz geçiti yoktu.

Sonra kuzey yarıkürede büyük bir soğuma görüldü. Yağmur yerine aralıksız kar yağmaya başladı. Ama, kar artık erimiyor, düştüğü yerde donarak taş gibi katılaşıyordu. Bu donmuş zemin üzerine yeniden kar düşüyor, donmuş karların üstüste birikmesiyle buz dağları meydana geliyordu. Dağlardaki kayalıklardan iz bile kalmamıştı artık. Kayalar yerine sarp buzullar sarmıştı dağları.

Karlar, buzlar nasıl oluyor da erimiyordu diye sorabilirsiniz. Bu soğuk dönem neden ileri geliyordu? Böyle bir şeye hiç raslanmıyor bugün yeryüzünde. Bilim adamlarının söylediğine göre o zamanlar bir süre güneş ışınlarının ısı gücünde büyük bir düşme olmuş, karlarla buzlar bu nedenden dolayı erimemişler.

Buz çağında en kötü durumâ düşenler, kuzey yarıkürede yaşayan hayvanlar olmuştur. İçlerinden pek azı acı soğuklara dayanabilmişti. Canlı kalan türlerin çoğu zamanla kalın postlar edinmişlerdi. Ama, hepsi güneye doğru bir göçe başlamışlardı. İşte o zaman, o çağların dev yapılı ilkel hayvanları besin bulabilmek için Akdeniz kıyılarına dek inmişlerdi. Belki Van Gölü dolaylarında, filin atası olan dev mamutlar bile dolaşmıştı.

Binlerce yıl geçince dünyamız gene sıcak bir döneme girdi. Karlarla buzlar eridi. Bütün hayvanlar, soylarının gelmiş olduğu yerlere döndüler. Asya'daki yırtıcı hayvanlar, Bering üzerinden Alaska'ya geçtiler, oradan da birtakım hayvanlar Sibirya'ya geçti. Avrupa'daki, İç Anadolu'daki, Akdeniz dolaylarındaki bütün ilkel hayvanlar Büyük Sahra'ya indiler. Büyük Sahra o çağlarda şimdiki gibi çöl değil, ağaçlık, yemyeşil bir bölgeydi.

Sonra ortaya çıkan insanoğlu, ilk zamanlarda bu ilkel hayvanlardan bir hayli güçlük gördü. İnsan bu yırtıcı hayvanlara karşı ancak taşlar atarak kendisini savunabiliyordu. Ama, ilk zamanlarda insanoğlunun karşılaştığı güçlük yalnız bu yırtıcı hayvanlar değildi. Kıpkızıl lavlarını yeryüzüne saçan, alev püsküren yanardağlar daha da tehlikeliydi. Kesin bir hesap yapılırsa, bugün bile büyük bir Buz Çağı'nın sonunda yaşadığımız ileri sürülebilir. Yırtıcı hayvanlar tehlikesi ise yok artık. Kürklü hayvanlar kuzeye, kuzeydoğuya, öbür yırtıcılar Afrika'ya.

Asya'dan Amerika'ya geçen yırtıcı hayvanlar, Amerika'nın yalnız otla beslenen canlılarına da saldırmışlardı (üstte). Buzul çağında volkanlar göklere ateş saçıyordu (altta).

Bir milyon yıl önce büyük buzul çağında besin bulabilmek için kuzeyden Avrupa ortalarına inmiş mamutlar.

UZAY korsanları

TÜRKÇESİ: AZİZE BERGİN

Al Vintner, aşağıda atom bombalarının gömülü olduğu yere nişan aldı. Biraz sonra Piton dağı korkunç bir alev yığını haline gelmişti... Üç arkadaş Ay'dan hızla uzaklaşırlarken Piton dağı da dev bir krater olmuştu...

ÖZET :
Uzay'da araştırma yapmak için görevlendirilen Erol Dinçtürk, Peter ve Al Vintner, Uzay Korsanları'nın Platform'undan bir Roket'le Ay'a gönderilen nükleer bombaların arkasından bu uydu-ya inerler. Ekibi Ay'da gölgesi olmayan insanlar karşılar ve misafir ederler. Üç astronotun tanıştığı Mareşal, dünyadaki insan neslini ortadan kaldırmak için Ay'da bulunduklarını, esas yapılarının ayrı olduğunu ve istedikleri kalıba girebilme yetenekleri bulunduğunu söyler. Bu durumdan kurtulmak için çırpınan üç astronot, başka dünyalı bu yaratıkların «ışık» sayesinde canlı kalabildiklerini anlarlar. Kendilerine tuzum geçirip ortadan kaldırırne yemek getiren Beş'in üzerinirler.

— 18 —

Genç adamın kalbi küt küt atıyordu. Arkadaşlarına heyecanını belli etmemeye çalışarak önden yürüdü:

«Eğer ışık meselesi bunlar için gerçekten çok büyük önem taşıyorsa, ışık veren tesislerin başında mutlaka nöbetçiler vardır. Eğer nöbetçi varsa ben onları oyalamaya çalışırım. Siz de silahlarınızla tesisleri işlemez hale getirmeye bakın.»

Üç korkusuz arkadaş galeriden geçip kâse biçimindeki dev bölmeye geldiler. Burada yanyana dizilmiş büyük makinelerin yanından geçtiler. Sol tarafta ayrı bir bölme göze çarpıyordu. Buradaki makinelerin boyları daha küçüktü. Makinelerin her biri de renk renk kablolarla bir kontrol tablosuna bağlıydı. Tablonun başında da bir Yabancı oturuyordu. Arkasında da dört kişi, tablo başındaki arkadaşlarını koruyacaklardı.

Peter, birdenbire saldırıya geçmenin tehlikeli olacağını düşündü. Şimdi yapılacak en iyi iş bu adamları teker teker kuşkulandırıp bulundukları yerden uzaklaştırmaktı. Fakat Üzerlerinde silâh var mı yok mu, onu bilemediği için de bu işin sonucu onu ürkütüyordu. Fakat her şeye rağmen bir kere bu denemeye girişmekten başka da çareleri yoktu. Peter, içinden bunları düşündükten sonra Erol ile Al'e biraz geride kalmalarını işaret etti. Küçük makinelerin bulunduğu bölmeye doğru ağır adımlarla yürürken Yabancılar hemen yolunu kestiler. Bir tanesi:

— «Şu anda kendi bölmenizde olmanız gerekirdi» dedi. «Arkadaşlarınız nerede?»

Peter, cevap vermedi. Ağır ağır geriledi.

Yabancı tekrar söylendi:

«Cevap versene. Arkadaşların nerede?»

Peter birdenbire arkasını döndü ve galeriye doğru koşmaya başladı. Yabancıların da arkasından geldiklerini duyuyordu. Tam bu sırada Erol'un bölmeye girdiğini gördü. Al Vintner de onun arkasındaydı. İki genç ışınlı silâhlarını ateşlemişlerdi. Biraz sonra bölme beyaz bir dumanla doldu. Patlama sesleri gittikçe artıyordu. Birdenbire kâse biçimindeki dev bölmenin ışınları da sönmeye başladı.

Hele Yabancıların hali görülecek şeydi. Ne yapacaklarını bilemez bir halde oradan oraya koşuşuyorlardı. Biraz sonra sesleri adamakıllı madenileşti, şekilleri değişti. Artık insana benzer halleri kalmamıştı. Ortalıkta döne dolaşa birer bulut halini aldılar ve nihayet gözden kayboldular.

Erol'un neşeli sesi bölmede çın çınladı:

«Yarbayım, iyisiniz ya? Biz işimizi başardık.»

Peter de gülümsüyordu. Fakat öldürücü ışın imâl eden makinelere şöyle bir göz atınca genç adamın yüzündeki gülümseme de kayboldu. Gerçi Yabancıları yok etmişlerdi ama, dünya henüz tehlikeden kurtulmuş sayılmazdı. Bu makinelerin motorlarının daha ne kadar zaman çalışacakları belli değildi. Belki de aylarca çalışıp dünyanın oksijenini iyice azaltıp insanlığı büyük bir tehlikeyle karşı karşıya bırakabilirdi.

Peter:

«Geriye dönüp işinizi bitirin» diye bağırdı.

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
14 EYLÜL 1970
Sayı: 37 Sıra No. 765
Yıl : 25 Cilt: 2

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :
SEZAİ SOLELLİ

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.

ABONE ŞARTLARI :
Yıllık: 40 TL. ★ Altı aylık: 20 TL. ★ Yurt dışı yıllık: 55 TL. ★ Yurt dışı altı aylık: 27.50 TL. ★ Yurt dışı uçak yıllık: 86 TL. ★ Yurt dışı uçak altı aylık: 43 TL. ★ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	1500 TL.	Tam sayfa	2500 TL.
Yarım sayfa	800 TL.	Yarım sayfa	1500 TL.

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

Erol:

«Bitirilecek iş kalmadı» dedi, «ışın imal eden motorların hepsi yandı.»

— «Belki başka bir kontrol merkezi daha vardır. İyice ışıksız kalmadan araştırmamızı yapalım.»

Üç arkadaşın her biri bir yana koştu. Çarçabuk bölmeyi araştırmaya koyuldular. Fakat bütün uğraşmaları boşa gitti.

Peter, canı sıkılmış bir halde çevresine bakınırken başını yukarı kaldırdı. Dev rampaya gözü ilişmişti. Birdenbire zihninde bir şimşek çaktı:

«Erol, Al» diye bağırdı, «bu işi bitirmek için bir tek çaremiz var. «Güvercin»i bu rampadan hareket ettirelim.»

Erol ile Al Vintner birbirlerine baktılar. Bu düşünceye ikisinin de aklı yatmıştı. Onlar bu fikri nasıl gerçekleştireceklerini düşünürlerken Peter:

«Uzay elbiselerimizi alıp buradan dışarı çıkalım» dedi.

Genç astronotlar kendilerine ayrılan bölmeye geldikleri zaman ışık adamakıllı azalmıştı. Karanlıkta Uzay elbiseleriyle hareket etmek çok zor oluyordu, fakat buna da katlanmaktan başka çareleri yoktu.

Elbiselerini giydikten sonra dışarı çıkarlarken Peter:

«Yalnız bir mesele var» diye söylendi, «Güvercin»i rampaya indirmeden önce Schenk-Mendel silâhlarını da tam ateşlemeliyiz. Yoksa Yabancılar tekrar geri gelebilirler. Bundan başka bir an önce Uzay Merkezine de durumu bildirmemiz gerekiyor. Dünyayı ne gibi bir tehlikenin beklediğini öğrensinler. Yabancıların geri döneceklerinden eminim. Şimdilik sadece biraz zaman kazanıyoruz.»

Peter ve arkadaşları «Güvercin»in yanına giderlerken gözleri Amerikan roketinin enkazına ilişti. Peter hemen seslendi:

«Erol, bu bombaların nasıl ateşleneceğini biliyor musun?»

Erol:

«Siz merak etmeyin, Yarbayım» dedi, «bombaların yanına bir gidelim, mutlaka bir şeyler yaparız.»

Roketin enkazında ikisi büyük, dördü küçük olmak üzere altı tane atom bombası vardı. Ay'ın yüzeyindeki yerçekimi azlığının sayesinde koca bombalar hafif birer oyuncaktan ibaret kalmıştı. Bu yüzden Erol'un bombaları yerlerinden kaldırıp doğru alt kısmına indirmeleri mümkün oldu. Bu iş tam üç saat sürmüştü ama, Peter ve arkadaşları bu kadar zaman süren uğraşmalarının boşa gitmemiş olmasından duydukları sevinç ile yorgunluklarını unutmuşlardı. Bombaların gömülmesi tamamlandıktan sonra «Güvercin»i rampaya getirmeleri de pek zor olmadı. Genç astronotlar heyecan içinde Uzay gemisine bindiler. Kapılar kapandıktan sonra Peter, soğukkanlı olmaya çalışarak:

— «Tamam, Erol» dedi, «jetleri ateşle. Ancak yavaş yavaş yükselelim. Birden hızlanırsak Schenk-Mendel ışınlarıyla bombaları patlatmamıza imkân olmaz.

Erol, Peter'in dediği gibi jetleri teker teker ateşleyerek Uzay gemisinin birdenbire hızlanmasını önledi. Rampadan ayrılıp bir hayli yükseldikten sonra Al Vintner, aşağıda atom bombalarının gömülü olduğu yere nişan aldı. Biraz sonra ise Ay'ın üzerindeki Piton dağı korkunç bir alev yığını haline gelmişti. Üç arkadaş Ay'dan hızla uzaklaşırlarken Piton dağı da dev bir krater olmuştu.

«Güvercin» Ay'dan hızla uzaklaşırken Piton Dağı da dev bir krater haline gelmişti...

Erol bir ara Peter'in yanına geldi:

«Siz yerden göğe kadar haklısınız, Yarbayım» dedi, «bizim bütün bu yaptığımız sadece biraz zaman kazanmaya yarayacak. Yabancıların tekrar Ay'a döneceklerinden kuşkum yok. Doğrusunu isterseniz Mareşal düşüncelerinde pek de haksız değildi.

Peter:

«Orası öyle» dedi, «sen şimdi hemen Uzay Merkezini aramaya başla. Onlara anlatılacak pek çok şey var. Fakat bakalım bize inanacaklar mı? İşte meselenin asıl önemli tarafı da bu ya!»

Erol'un gözleri dalmıştı. Ülkesinde onu bekleyen ailesini, yakın dostlarını düşünüyordu. Türkiye'ye döndüğü zaman başından geçenleri yakınlarına anlatırken Ay'a ayak basan ilk Türk olmanın gururuyla göğsü kabaracak, Türk'ün yenilmezliğini Ay'da bile ispat ettiğini açıklamak genç astronot'a ayrı bir kıvanç verecekti.

SON

Minifare Tarla

5) KARGA KARDEŞ TARLA FARESİNE TÜTÜN SATABİLMEK İÇİN ONA PİPO HEDİYE ETMEYE GELİRKEN BİRDEN ŞAŞIRDI...

Faresine karşı

DİKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:
DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P. K. 1146 — İSTANBUL.

KARDEŞLERİN KÖŞESİ

OKULA GİTMEDEN ÖNCE

Çocuklar giderken okula,
Arkalarından bakakaldım
Okuldan dönüşlerine,
Hasretle daldım.

Ben de geldim o yaşa,
Kavuştum okuluma.
Ben de arkadaşlarımla,
Gidip geldim okula.

LEVENT GÖRGÜ
(Selçuk Ortaokulu öğrencisi
Selçuk - İZMİR)

ÖĞRETMENİM

Bilgi dolu gür sesiyle
Elinde meşalesiyle
Çok yaşasın öğretmenim.
İleriyi görür gözü,
Hiçbir zaman kırmaz bizi,
Çok yaşasın öğretmenim.
Güller biter gülüşüyle,
Elindeki tebeşiriyle,
Çok yaşasın öğretmenim.

ADİL OKAY
(Merkez Ortaokulu öğrencisi - ANTAKYA)

ARKADAŞ SEVGİSİ

Okula başladığım ilk
Gün, ağlamıştım durmadan,
Arkadaşım yok diye.
Fakat ikinci günü
Sordum adını birisine.
Dedi: Ayşe'yim ben
Başka birisine sordum.
Adı: Zekiye imiş.
Dedim haydi gelin oynayalım,
Arkadaş sevgisinin ilk tadını tadalım.
Biri dedi körebe
Öteki mendilim köşe köşe.
Derken birden zil çaldı
Oyun yarıda kaldı.

FİGEN AKABAY
(İlhami Ahmet Örnekal İlkokulu öğrencisi - İSTANBUL)

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

TÜLİN ÖNCEL: Yayla Mah. No. 1424/A, Kandilli - KARADENİZ EREĞLİ. **(14 yaşında. Kartpostal biriktiriyor. Müzikten hoşlanıyor.)**

MELİH ÖZPOLAT: Abidei Hürriyet Cad. No. 282/10, Şişli - İSTANBUL. **(14 yaşında. Avrupalı yaşıtlarıyla İngilizce mektuplaşmak istiyor.)**

REHA ÖZOK: 131 Sokak Uğur Apt. No. 52/6, Köprü - İZMİR. **(10 yaşında. Pul, kartpostal biriktiriyor ve yaprak kurutmaya meraklı.)**

VOLKAN UÇKAN: Tahıl pazarı Meydan sokak No. 1/A - KÜTAHYA. **(13 yaşında, hayvanları çok seviyor. Her konuyla ilgileniyor.)**

HAYATİ YILDIZ: Kolcular Pazarı Halis Kolcu eliyle, Terme - SAMSUN. **(Pul, para ve kartpostal biriktiriyor. Kitap okumayı seviyor. Her konuyla ilgileniyor.)**

EROL ÖZTÜRK: Avukat Muzaffer Öztürk eliyle, Boğazlıyan - YOZGAT. **(15 yaşında, pul ve kartpostal biriktiriyor.)**

DERSLERİM

Okul açıldığı zaman,
Coşarım ben sevinçten,
Öğretmenim, arkadaşlarım,
Ah ne kadar özlemişim onları.

Gülerek sarılırız,
Başlarız dersimize,
Okumak ne güzel şey,
Sevdiğin kimselerle...

GEDİZ EDİS (Zühtüpaşa İlkokulu öğrencisi - İSTANBUL)

KİTAP

Kitap cansız arkadaş,
Okunur yavaş yavaş.
Bilgisizlikle eder
Tek başına o savaş.

Binbir bilgi sizindir,
Ülkeleri gezdirir.
Renklisi, resimlisi,
Ne sıkar, ne bezdirir.

Okuyan onu sever,
Arkadaşına över.
Fayda verdiği için,
Taşıyor büyük değer.

MUSTAFA KARABACAK
(Çavuşlu Ortaokulu öğrencisi GİRESUN)

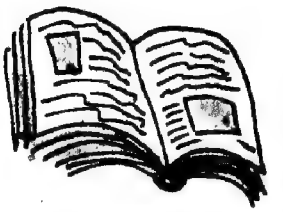

SINIF ARKADAŞLARIM

Sınıf arkadaşımdır:
Mete, Yıldız ve Esra
Sonra sıra geliyor,
Erkan ile Birol'a
Birol çok çok yaramaz,
Hiç yerinde duramaz.
Çiğdem'i çok severim.
Nigâr'ı beğenirim.
Engin ile Işıl'ı,
Her zaman hep överim.
Diğer arkadaşlarımı da
Çok, hem pek çok
severim.
Onlarla neş'elenir,
Onlar ile gülerim.

NİMET YILMAZ
(Oruç Gazi İlkokulu öğrencisi - İSTANBUL)

OKULUM

Benim güzel okulum,
Bir gün gelmeyince seni
düşünür, dururum.
İyi arkadaş sende,
Terbiye, kültür sende
Benim güzel okulum.

METİN SEVİNÇ
(6 Ekim İlkokulu - İSTANBUL)

OKULUMUZ

Günaydın güzel okulum,
Gene sana düştü yolum.
Bu yol bilgi, fen yoludur,
Çocukların şen yoludur.
Çatıların en ulusu,
Yapıların en mutlusu.
Bu okuldur hiç şüphesiz,
Onu candan severiz biz.

ENDER UZUTKU
(S. Ç. İlkokulu öğrencisi - BURSA)

BİLGİ BİLMECE OYUN EĞLENCE ÇÖZÜMLERİ

(1) Toplam: 174

(2) A=F, B=G, C=H, E=İ, D=J

(3) 4 nolu iz.

8 FARK:

1) Aynanın alt kısmı, 2) Kutu içindeki burunlardan birinin ipi, 3) Alt çekmecenin kulpu, 4) Kadının perçemi, 5) Kulağı, 6) Kolu, 7) Entarisinin kurdelesi, 8) Elindeki takma burnun ipi.

ÖĞRETMENİM

Birinci sınıfın ilk günü
Gördüm güler yüzünü,
Adımı yazamazken
Çok şey öğrettin bize sen.
Öğretmenim seni, ben
Özlüyorum görmezsem,
İsmin her an dilimde
Her dakka söylüyorum
Evde bazen anneme
«Öğretmenim» diyorum.

NADİ GÜNAL
(Mimar Kemal İlkokulu - ANKARA)

Oyun * Eğlence * Bilgi * Bilmece

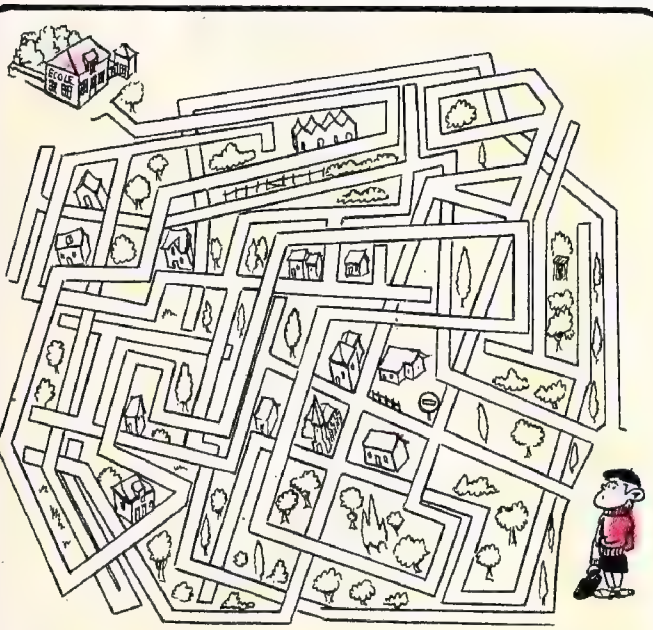

BU KARDEŞİN OKULA GİTMESİNE YARDIM EDİNİZ...

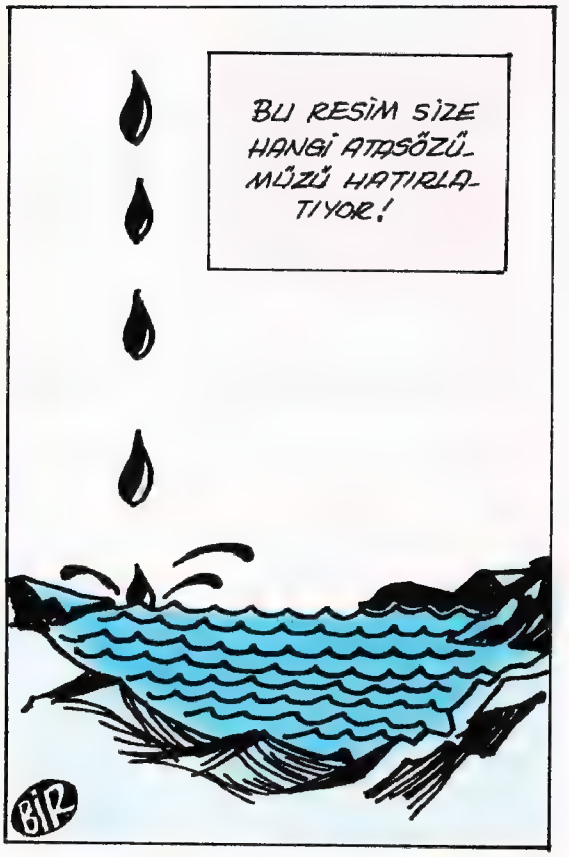

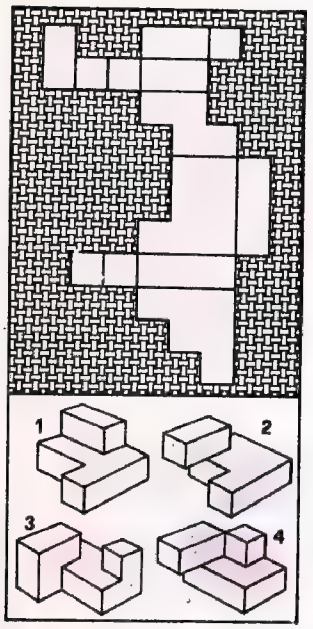

AŞAĞIDAKİ CİSİMLERDEN HANGİSİNİN YÜZLERİNİ AÇARSAK YUKARDAKİ ŞEKİL MEYDANA GELİR.

ÜÇ

ÇÖZÜMLERİ 27. SAYFADADIR..

$$\begin{array}{r} ABC \\ \times\ DE \\ \hline 5EE \\ +\ D7D \\ \hline BDCE \end{array}$$

İKİ

BU ÇARPMA İŞLEMİNDEKİ HER SAYININ YERİNE BİR HARF KONULMUŞ. YALNIZ İŞLEME GİREN SAYILAR 1 İLE 6 ARASINDADIR. BU İŞLEMİN EKSİK SAYILARINI BULUNUZ.

8 FARKI BULUNUZ!

KARDEŞİME MASALLAR

YENİ ANA

Küçük budala Tokavinu bir sepet dolusu yemişle anasını görmeye geldi. Kulübeye girdiğinde anasının gencecik bir kıza dönüşmüş olduğunu gördü. Anası deri değiştirmiş, gençleşmiş, güzelleşmiş yenilenmişti. Tokavinu tanıyamadı annesini. Kulübenin içinde o yana bu yana koşarak hep:

«Ana, ana nerdesin?» diye sordu.

«Burdayım oğlum,» dedi annesi.

«Hayır, sen benim anam değilsin.»

«Evet, ben senin ananım.»

«Ama sen benim anama hiç benzemiyorsun.»

Deri değiştirdim de onun için.»

Bunun üzerine Tokavinu acı acı ağlamaya başladı. Anasının deri değiştirmiş olmasına, öz anasını tanıyamamasına çok içerlemişti.

«Böyle hiç hoşuma gitmiyorsun. Anam olduğunu bile düşünemiyorum. Söyle bana nereye koydun eski derini?»

«Çıkardım ırmağa attım. Su alıp götürmüştür çoktan.»

Tokavinu'nun ağlaması kesilmek bilmiyordu.

«Gider ararım senin eski derini. Bulur getiririm. Bu yeni derini hiç sevmedim.» Gitti aradı. Aradı aradı, en sonunda ırmağın bir yerinde sazlara takılıp kalmış olan eski deriyi buldu. Aldı getirdi, anasına gene giydirdi.

Akşam oldu, ağabeysi Tokabina eve döndü.

«Ah,» diye çıkıştı küçük kardeşine, «ne diye anamıza eski derisini gene giydirdin? Çıkarıp attığı eski derisini? Gerçekten de hiç kafa yokmuş sende! Şimdi, bizim soyumuzdan gelen bütün insan kardeşlerimiz ölümlü olacaklar, yalnız yılanlar deri değiştirebilecek.»

Küçük budala Tokavinu bu huysuzluğu yapmamış olsaydı, biz insanlar her zaman gençleşip yenileşecek, yılanlar gibi deri değiştirebilecektik.

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 1,5 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ» — Bu Hafta Doğan Kardeşler Sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

Atilla Durmuş
Aydın 20.9.54

Binnur Balkaya
İstanbul 17.9.59

İhsan Ünsaç
Adana 15.9.55

Ulviye Yunga
Buca 15.9.56

★Işık Hitit
İstanbul 15.9.60

★H. Avundukluoğlu
Keskin 16.9.59

İnci Mor
Elmalı 17.9.54

Zühal Akgülen
İzmir 15.9.60

Gülperi Saycı
İstanbul 14.9.62

Osman Mangut
İstanbul 19.9.62

★Aytül Özışık
Adana 18.9.62

Hasan Yılmaz Tutçu
Balıkesir 14.9.59

Canan Sadiki
İstanbul 19.9.59

★Gökhan Aykan
Samsun 18.9.62

İsmail Şekerci
Çankırı 20.9.57

Şenol Baysal
İstanbul 18.9.57

★Cüneyt Eldem
İstanbul 17.9.62

Sezai Işık
Malatya 15.9.61

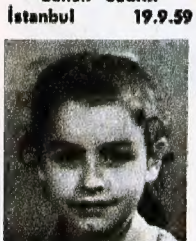

★Zehra Türközer
Trabzon 19.9.62

Kâzım Hilmi Or
Ordu 20.9.59

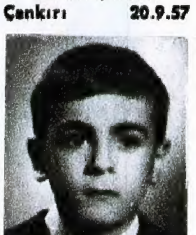

Mustafa Canoğlu
İstanbul 16.9.60

Asım Erciyas
Ankara 15.9.59

★A. Ziya Karagülle
İzmir 14.9.62

Fatih Batmazoğlu
Gaziantep 15.9.55

Gül Göker
Ankara 14.9.59

★Yüksel Okumuş
Yenişehir 16.9.62

★Emel Gören
İstanbul 16.9.62

Nükhet Eker
İstanbul 14.9.62

Kemal Erzurumluoğlu
İstanbul 19.9.64

Gülgün Kurşoğlu
İstanbul 20.9.62

Erdal Çandır
İstanbul 14.9.64

Engin Hocaoğlu
Bursa 15.9.56

Akın Gürler
Ankara 20.9.59

Hüseyin Erdinç
Lefkoşe 14.9.58

M. İniniler
Adana 15.9.60

★İsmail Gönen
Kayseri 20.9.61

HAYVANLAR ARASINDA

AVCI BAYTEKİN ANLATIYOR...

BÜYÜK SU BİRİKİNTİLERİ, GÖLLER VE DENİZLER BAZI KARA HAYVANLARI İÇİN BAZI TEHLİKELER DOĞURABİLİR. BUNUNLA BERABER YAŞAMAK İÇİN SU KENARINDAN AYRILMAYAN KARA YARATIKLARI DA VARDIR.

Kaplan çok güzel ağaca tırmandığı gibi, büyük bir ustalıkla yüzmesini bilir. Karşısına çıkan bir nehre atlayıp karşı kıyıya kadar yüzer. Hele karşıda bir av görmüşse, sulara atlamakta bir an bile tereddüt etmez. Peşinde avcıların olduğunu hissederse de suya girip canını kurtarmaya bakar.

«Deniz Kartalı» adı verilen bir kartal türü vardır. Avrupa'nın bütün deniz kıyılarında bulunan bu kuş hakkından gelebileceğine gözü kesen bütün kuşlara ve küçük memeli hayvanlara saldırır. Ayrıca denizlerin kıyıya yakın yerlerinde uçarak âni dalışlar yapar, pençeleriyle suyun içinden balıklar yakalayıp yer.

SELECCIONES DEL TRADA - Derechos reservados - ESPAÑA

Sulak yerlerde yaşamayı seven yaratıklardan biri de bir antilop çeşidi olan «Kobu»lardır. Daha çok Afrika'da uganda ile Nil bataklıkları arasındaki bölgede toplu halde bulunan kobular sulak yerlerden ayrılmak istemezler. Nerede bir su birikintisi varsa, orada Kobu'lar da vardır.

«Balıkçıl» ve benzeri kuşların başlıca besin maddesi balıktır. Kıyılarda, nehir boylarında, kanal kenarlarında yaşayan bu kuşlar balık yakalamakta çok ustadırlar. Öyle ki durup dururken şimşek gibi suya atılıp gagasında kocaman bir balıkla çıktıkları çok olur.

Çocuklar,
bugün biriktireceğiniz
paralar,
sizlere güven dolu
yarınlar sağlar.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 318

(MORAN - 1615) — 89